

บทที่ 377

จงแบกกางเขนของตนและตามเรามา มธ. 16:24

ข้าแต่พระเป็นเจ้า สิ่งที่คุณจะเขียนถวายแด่พระองค์ในบทสวดบทนี้ เป็นสิ่งที่คุณคิดมาสะกັกใหญ่ๆ แล้ว ในขณะที่ลูกศึกษาเกี่ยวกับหลักพระคริสตธรรมมากขึ้นและลึกขึ้นระหว่างเส้นทางความเชื่อของคุณ แต่ลูกไม่ทราบว่าคุณเคยมีคนอื่นคิดเช่นเดียวกับลูกหรือไม่ หรืออาจจะมีแต่ไม่เคยมีใครพูดหรือเขียนในลักษณะเช่นนี้ก็ได้ เนื่องจากลูกไม่ได้เกิดมาในครอบครัวของคริสตชนและหากเปรียบเทียบเป็น “เด็ก” ลูกก็เป็น “เด็ก” ที่ไม่รู้ ใฝ่เรียน และใฝ่ถาม ลูกจึงมีคำถามเกิดขึ้นในสมองอยู่เรื่อยๆ และเช่นเดียวกับทุกครั้ง หากบทสวดของคุณบทนี้เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร ลูกขอพระองค์ได้โปรดประทานอภัยให้แก่ลูกด้วยเทอญ

ตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ไม่ว่าใครจะนับถือศาสนาใด โดยเฉพาะคนไทย เวลาจะสวดอธิษฐานหรือขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อของตน ทุกคนก็จะขอพรให้ตัวเองประสบความสำเร็จในชีวิต มีสุขภาพดี ร่ำรวยเงินทองยศศักดิ์ เงินทองไหลมาเทมา เฮงๆ รวยๆ ฯลฯ ซึ่งพวกเราได้ยินกันมาในชีวิตประจำวันในสังคมไทยทั่วไป

ในการดำรงชีวิตเป็นคริสตชน ลูกเชื่อว่าเกือบทุกคนก็ต้องสวดทูลขอพระเจ้าให้ประทานพระพรให้ตนมีชีวิตที่ดี ประสบความสำเร็จและขอแต่พระพรดีๆ ให้แก่ตนเองและครอบครัว แต่ ... คริสตชนจะสวดทูลขอให้พระเจ้าประทานพระพรให้ตัวเองเฮงๆ รวยๆ ร่ำรวยเงินทองยศศักดิ์ เปี่ยมล้นด้วยบารมี ฯลฯ ได้อย่างไร เพราะคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้านั้น สอนให้ลูกของพระเจ้าเป็นคนถ่อมตน สอนให้ผู้นำต้องเป็นผู้รับใช้ และที่สำคัญที่สุดให้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในพระทรมานของพระองค์ ซึ่งแปลเป็นความหมายของคำสามัญญัติธรรมดา คือ ต้องยอมรับความเจ็บปวดในชีวิตให้ได้ จึงจะเป็นลูกของพระองค์ที่ดีได้

และเราลองศึกษาชีวประวัติของบรรดาเหล่านักบุญในพระศาสนจักร หลายๆ องค์ได้รับการเบียดเบียนจนถึงขั้นที่ต้องตายอย่างทรมาน ถูกตรึงกางเขนหัวคว่ำลง ถูกถลกหนังทั้งเป็น ถูกตัดศีรษะ ถูกย่างไฟทั้งเป็น ถูกจับเปลือยกายและให้ม้าลากไปตามพื้นถนนจนสิ้นใจและด้วยวิธีต่างๆ กันที่ทุกขเวทนา

แต่ ... บรรดานักบุญทั้งหลายล้วนยอมรับความทุกข์ทรมานเหล่านี้ด้วยความเต็มใจและพร้อมที่จะตายเพื่อองค์พระเยซูคริสต์ ทำไม?

ในฐานะที่คุณประกาศข่าวดีแก่ทุกคนและทุกที่ที่คุณไป หากมีเพื่อนต่างศาสนาที่สนใจจะมาเป็นลูกของพระเจ้าถามลูกว่าเป็นคริสต์แล้วได้อะไร และการเป็นคริสตชนที่ดีต้องทำอะไร แล้วลูกตอบไปว่า ท่านจะได้รับพระพรจากพระเจ้า แต่ท่านต้องร่วมพระทรมานกับพระเยซูเจ้าให้ได้นะ ถามว่าจะมีใครอยากมาเป็นไหม?

แต่การได้กู่บาปมนุษยชาติของพระเจ้าที่ทรงให้พระบุตรคือ พระเยซูคริสต์เจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์แล้วสิ้นพระชนม์อย่างทุกข์ทรมานบนไม้กางเขนนั้น เป็นรหัสธรรมที่ล้ำลึก ยากที่คนธรรมดาทั่วไปจะเข้าใจได้

ระดับความเชื่อของคริสตชนถ้าเปรียบไปแล้ว ก็คงเหมือนกับวัยของคน หากเราไปพูดกับเด็กทารกเกี่ยวกับเรื่องเคมีฟิสิกส์ เด็กทารกนั้นจะเข้าใจไหม? ในวัยแรกเกิด เด็กทารกจะเข้าใจแต่เรื่องหิวนม ไม่ได้ตีมนมตอนหิวก็จะร้องไห้แงแแง เหมือนกันไหมหนอกับการขอพระหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้เฮงเฮง รวยๆ ? พอโตขึ้นมาหน่อย ความสนใจจึงจะเริ่มเจริญเติบโตตาม ถึงวัยที่เติบโตเต็มที่ การอยากตีมนมอย่างเดี๋ยวงคงไม่หลงเหลืออยู่แล้ว อยู่ในวัยที่จะค้นคว้าวิจัย เป็นแพทย์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ นัก... ต่อไป

ลูกขออนุญาตนำคติพจน์ของพระคุณเจ้า พระสังฆราชของอัครมุขมณฑลกรุงเทพฯ ของพระศาสนจักรในประเทศไทยที่ลูกเคารพรักยิ่งมาเขียน ณ ที่นี้

“จงแบกกางเขน และตามเรามา” มัทธิว 6:24

ผู้ที่เป็นสังฆราชคือ ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้มานำฝูงแกะอย่างพวกเราให้เดินไปตามทางที่ควรจะเดิน พวกเราลองศึกษาคติพจน์ของพระสังฆราชแต่ละองค์ดูสิ มีองค์ไหนที่เลือกคติพจน์ให้ตนเองประสบความสำเร็จเปี่ยมด้วยลาภและยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่มีเลย ทุกองค์จะเลือกคติพจน์ที่เกี่ยวกับ “กางเขน” หรือ “การแบกกางเขน” หรือในบริบททำนองเดียวกัน “การแบกกางเขน” ไม่ใช่เป็นเรื่องสนุกสนานหรือเป็นเรื่องมีเกียรติยศแต่อย่างใด ตรงกันข้าม “การแบกกางเขน” เป็นเรื่องของ การทุกข์ทรมานและเป็นการถูกลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตในยุคของพระเยซูเจ้าเมื่อ 2,000 กว่าปีก่อนทีเดียว

แต่ ... ผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าแล้ว ไม่ว่าจะเป็คริสตชนธรรมดาๆ ตัวเล็กๆ หรือบรรดาสมาณะผู้ศักดิ์สิทธิ์ หรือบรรดาผู้ที่ได้เป็นนักบุญในเวลาต่อมา ต่างเลือกหนทางชีวิตของตนเองที่จะยอม “แบกกางเขน” และตามพระองค์ไป

ลูกไม่ทราบมีใครเคยคิดถึงเรื่องนี้ไหม? แต่ลูกคิด ทุกวันนี้ในสังคมทั่วไปโดยเฉพาะในงานฉลองวันเกิด จะมีการร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ดเดย์ และประโยคหนึ่งในเนื้อร้องคือ “ให้ร่ำรวยเงินทองยศศักดิ์...” หรือไม่ก็ตื่นเข้ามาได้รับสติ๊กเกอร์ไลน์ “ให้วันนี้ รวยๆ เฮงๆ” ...

ลูกรู้สึกว่ ชีวิตในสังคมทั่วไปช่างผิวเผินเหลือเกิน แต่ในเวลาเดียวกัน หากในวันเกิดเพื่อนเราไปอวยพรว่า “ให้ท่านต้องแบกกางเขน...” รับรองเราต้องถูกเชิญออกจากกลุ่มและไม่มีใครจะคบเราเป็นเพื่อนอีก!!!

ก็เลยต้องทบทวนกับตัวเองว่า เราจะต้องดำรงชีวิตในรูปแบบใดจึงจะเป็นคริสตชนที่ดี เราจะยังคงทำตัวให้ “อินเทรนด์” กับกระแสวัตถุนิยมในสังคมทั่วไปและเรียกหามหวานก่อนนอนเหมือนเด็กเล็กๆ หรือเราจะดำรงตนเสมือนเป็นคนที่มีวุฒิภาวะแล้วสามารถคิดสูตรเคมี ฟิสิกส์ เป็นแพทย์รักษาคนไข้ได้ ฯลฯ และเป็นคริสตชนที่ยืนดีแบกกางเขนและตามพระเยซูไป

มนุษย์เราต้องเป็นคนเลือกเอง พระเจ้าข้า

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดนอ้

